

ΤΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1932 ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ

Πρὶν ἤ, φίλοι Ἑταῖροι, ἀνακοινώσωμεν ὑμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας κατὰ τὸ 1932 πεπραγμένα, περιίλυνται τὴν μνήμην ἡμῶν φέρομεν πρὸς τοὺς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐκλιπόντας ἑταίρους μας.

Καὶ ὑπῆρξαν αἱ ἀπώλειαι ἡμῶν βαρεῖαι. Ἐν πρώτοις ἐθρηνήσαμεν τὸν θάνατον τοῦ Δημητρίου Παπούλια, ἀνδρός, ὅστις οὐ μόνον τὴν ἐπιστήμην τοῦ δικαίου καὶ τὴν μελέτην τοῦ Ἑλληνικοῦ βίου διὰ σοφῶν μελετῶν καὶ ὁργανώσεως εἰδικοῦ ἀρχείου προήγαγε καὶ πολλαχῶς ἀπὸ κοινωνικῆς ἀποψεως ὠφέλιμος ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν ἑταιρείαν πολυτίμους παρέσχεν ὑπηρεσίας μετ' ἰδιαίτερου ἐνδιαφέροντος τὴν δρᾶσιν καὶ πρόοδον αὐτῆς παρακολουθῶν. Τοῦ ἀνδρός θὰ τηρήσῃ τὸ ἡμέτερον σωματεῖον εὐγνώμονα ἀνάμνησιν.

Οὐδὲ ὑπῆρξε μικροτέρα ἡ λύπη ἡμῶν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀντεπιστέλλοντος ἑταίρου μας γυμνασιάρχου Χίου Χρίστου Σαρκάκη. Ἀκολουθῶν ὁ μεταστάς οἰκογενειακὴν παράδοσιν καὶ κεκοσμημένος μὲ ἀρετὴν καὶ ἀληθῆ μόρφωσιν ὑπῆρξεν οὐ μόνον ἔνθεος διδάσκαλος, ἀλλὰ καὶ βαθὺς μελετητὴς τῆς μεσαιωνικῆς ἱστορίας καὶ τῶν μεσαιωνικῶν μνημείων τῆς Χίου, εἰς ἣν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν πολυτίμους προσέφερεν ὑπηρεσίας. Θρηνοῦμεν τὸν ἐκλιπόντα ἐπιστήμονα, τὸν ἰδεώδη οἰκογενειάρχην, τὸν ἀναντικατάστατον διδάσκαλον καὶ κυρίως τὸν ἄνθρωπον.

Ἡ μοῖρα ἐπέπρωτο νὰ μᾶς στερήσῃ καὶ τρίτου ἐπιλέκτου ἡμῶν μέλους, τοῦ Σωκράτους Σολομωνίδου, ἀνδρός ἐθνικοῦ, ὅστις εὗρε τὸν θάνατον εἰς τὴν φιλόξενον γῆν τῆς Ἀττικῆς, μακρὰν τῆς φίλης πατρίδος του Σμύρνης, ἔνθα καὶ λέγων καὶ γράφων πολυτίμους ἐπὶ πεντηκονταετίαν ὅλην προσέφερεν ὑπηρεσίας. Ζωηρὰ θὰ παραμείνῃ πάντοτε εἰς ἡμᾶς ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἀνδρός, ὅστις μέχρι τῶν τελευταίων αὐτοῦ ἡμερῶν παλαιούς ἐθνικούς ἐνθυμούμενος ἀγῶνας καὶ παλαιὰ σπουδάσματα, μετ' ἀγάπης καὶ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος παρηκολούθει τῆς ἡμετέρας ἑταιρείας τὰς ἐργασίας.

Δέσποινα σεβαστή, ἡ Ἀργυρῶ Σεμελά, τύπος μορφωμένης γυναικὸς καὶ ἀληθοῦς οἰκοδεσποίνης ἀκολουθοῦσης τὴν παλαιὰν Κωνσταντινουπολιτικὴν παράδοσιν καὶ ἐνδιαφερομένης διὰ τὸν μεσοχρόνιον ἡμῶν βίον καὶ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν μελέτην αὐτοῦ, ἐξεμέτρησεν ἐπ' ἴσης τὸ ζῆν. Ὁ θάνατος αὐτῆς ἐστέρησε τὴν ἑταιρείαν ἐνὸς τῶν ἐπιλέκτων αὐτῆς μελῶν καὶ τὴν κοινωνίαν χρηστοῦ καὶ πολυτίμου μέλους.

Τὸν πένθιμον κατάλογον κλείομεν μὲ τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθυτάτης ἡμῶν λύπης ἐπὶ τῷ θανάτῳ προσφιλεστάτου ἑταίρου καὶ ἐνθουσιώδους θιασώτου τῶν Βυζαντινῶν σπουδῶν, τοῦ Δημητρίου Στεφανοπούλλου.

Τὸ διαρρεῦσαν ἔτος, ἔνεκα τῆς μεγάλης κρίσεως, δὲν ὑπῆρξε πολὺ εὐμενὲς διὰ τὰ οἰκονομικὰ τῆς ἑταιρείας, τῆς ὁποίας αἱ ἐπιχορηγήσεις ἐκ μέρους τοῦ Κράτους καὶ ἄλλων ὀργανισμῶν σημαντικῶς ἡλαττώθησαν. Καὶ ἐφρόντισε μὲν τὸ διοικητικὸν συμβούλιον διὰ καταλλήλων ἐνεργειῶν, καὶ δὴ διὰ τῆς μεγαλυτέρας διαδόσεως τῆς ἐπετηρίδος ἡμῶν εἰς τὸ ἔξωτερικόν, νὰ ἀναπληρώσῃ τὸ μειονέκτημα, πάντως ὁμῶς ἐπέπρωτο εἰς τὴν γενικὴν οἰκονομικὴν στενοχωρίαν, ἣτις μαστίζει τὴν χώραν μας, νὰ πληρώσῃ καὶ ἡ ἡμετέρα Ἑταιρεία τὸν φόρον της.

Τὸ πρόγραμμα τῆς Ἑταιρείας ἐφαρμόζοντες, πρὸς δὲ καὶ συμμορφούμενοι πρὸς ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν διακεκριμένων ἡμῶν ἐταίρων, ἵνα φροντίσωμεν περὶ ἀποκαταστάσεως τῆς γνησίας μουσικῆς γραμμῆς ἐν τῇ Βυζαντινῇ μουσικῇ, προσεκάλεσαμεν ἄφ' ἑνὸς μὲν μίαν ἀνακοίνωσιν τοῦ μουσικολογιστάτου κ. Ἑμμ. Μαλαγάρη μὲ θέμα «πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μουσικοῦ ζητήματος», ἄφ' ἑτέρου δὲ προσεκάλεσαμεν εἰς Ἀθήνας τὸν τέως πρωτοψάλτην τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων μουσικολογιστάτου κ. Ἑμμ. Βαμβουδάκη, ἵνα ψάλῃ ὑποδειγματικῶς ἐν ἑσπερινῷ γενομένῳ ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου καὶ ἐν λειτουργίᾳ τελεσθεῖσῃ ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τῆς Καισαριανῆς. Ἐκπληροῦντες δὲ τὴν ἐπιθυμίαν καὶ ἄλλου ἐγκρίτου μέλους Ἑταιρείας ἡμῶν τῆς κυρίας Ξανθίππης Μακκᾶ, ἡ ὁποία παρεκάλεσε νὰ ὑποδεικνύονται γνήσια Βυζαντινὰ πρωτότυπα εἰς τοὺς μέλονταις νὰ στολίσωσι τὰς οἰκίας καὶ τὰ ἐπιπλά των διὰ Βυζαντινῶν κοσμημάτων, εἰσηγήθημεν εἰς τὸν ἑταῖρον ἡμῶν Βυζαντινολόγον καὶ καλλιτέχνην κ. Ν. Καλογερόπουλλον, ἵνα κάμῃ εἰδικὴν διάλεξιν, καθ' ἣν νὰ ἐπιδείξῃ καὶ εἴτα θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μελῶν πολλὰ γνησίως Βυζαντινὰ διακοσμητικὰ σχέδια.

Ὅπως καὶ κατὰ τὰ ἄλλα ἔτη, οὕτω καὶ κατὰ τὸ 1932 προσεπαθήσαμεν νὰ συγκεντρώσωμεν εἰς ἓνα τόμον τὰς ἐργασίας τῶν Ἑλλήνων τῶν ἀσχολομένων περὶ τὴν μελέτην τοῦ Βυζαντινοῦ κόσμου. Οὕτω προῆλθεν εἰς φῶς ὁ παρὼν Θ' τόμος τῆς ἡμετέρας Ἐπετηρίδος, ὅστις, ὑπερβαίνων κατ' ὄγκον τοὺς προηγουμένους, εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι οὐδόλως αὐτῶν ὑστερεῖ καὶ ὥς πρὸς τὸ περιεχόμενον.

Πρὸ ἐτῶν ἡ ἡμετέρα ἑταιρεία ἐξέδωκε τὸ ἔργον τοῦ μακαρίτου Πλάτωνος Ροδοκανάκη «ἡ βασίλισσα καὶ αἱ Βυζαντιναὶ ἀρχόντισσαι»· νῦν εὐχαρίστως ἀγγέλλομεν ὑμῖν ὅτι ἐν τῇ σειρᾷ τῶν ἐκδόσεων της ὑπ' ἀριθ. 2 ἀπεφασίσθη νὰ ἐκδοθῇ ὁ πρῶτος τόμος τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς ἐθνεγερείας τοῦ γνωστοῦ ἱστοριοδίδου κυρίου Τάκη Κανδηλῶρου.

Εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης προσπάθειάς ἡμῶν ἃς προστεθῶσι καὶ αἱ

γενόμεναι τέσσαρες ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις, ὧν δύο ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Καλογεροπούλου, μία ὑπὸ τοῦ κ. Ἰ. Συκουτρῆ καὶ μία ὑπὸ τοῦ κ. Φ. Κουκουλέ, ὧν περιλήψεις καταχωρίζονται ἀνωτέρω (σελ. 472 κῆς.).

Ἀποβλέποντες εἰς τὸ ὅτι αἱ ὀνομασίαι τῶν ὁδῶν τῆς πρωτευούσης ὑπομνήσκουσιν ἄνδρας σχετιζομένους μὲ τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν καὶ θεωροῦντες ὀρθόν, ἵνα εἰς μεγαλύτεραν ἔκτασιν ἀντιπροσωπεύωνται κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ μεγάλας προσεγγκόντες ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἔθνος ἡμῶν κατὰ τε τοὺς Βυζαντινοὺς καὶ τοὺς μετὰ τὴν ἄλωσιν χρόνους, κατηρτίσαμεν κατάλογον περιλαμβάνοντα ὀνόματα λογίων, στρατιωτικῶν καὶ ἱεραρχῶν Βυζαντινῶν, πρὸς δὲ ὀνόματα διαπρεπῶν ἱεραρχῶν Ἱεροσολύμων, ὃν ὑπεβάλομεν εἰς τὴν Δημαρχίαν Ἀθηναίων, παρακαλοῦντες ἵνα μὲ τὰ ὀνόματα ταῦτα ὀνομασθῶσι διάφοροι ὁδοὶ τῶν Ἀθηνῶν. Εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων θὰ ληφθῇ ὑπ' ὅψιν μία τόσον δικαία καὶ τόσον ἐθνικὴ σύστασις, προερχομένη μάλιστα ὑπὸ Ἑταιρείας ἐχούσης τὸ κῦρος τῆς ἡμετέρας.

Ἐφαρμόζοντες ἀπόφασιν ληφθεῖσαν πρὸ τριετίας ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐτελέσαμεν καὶ ἐφέτος κατὰ τὴν 29^{ην} Μαΐου ἐν Ἐλευσίνι μνημόσυνον ὑπὲρ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συναγωνισαμένων καὶ πεσόντων, εἰπόντος τὸν προσήκοντα λόγον τοῦ ἐκ τῶν Συμβούλων κ. Γεωργίου Ἀρβανιτάκη.

Τὴν ἐκτίμησιν, ἣς ἀπολαύει καὶ ἐν τῷ ἔξωτερικῷ τὸ ἡμέτερον περιοδικὸν δεικνύει καὶ τὸ γεγονός ὅτι δὲν ἔλειψαν καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος αἱ αἰτήσεις περὶ παροχῆς ἢ ἀνταλλαγῆς αὐτοῦ ἐκ μέρους ἐπιστημονικῶν ὀργανώσεων. Οὕτως ἀντηλλάξαμεν τὴν ἡμετέραν ἐπετηρίδα μὲ τὸ περιοδικὸν τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, ἀπεστείλαμεν δὲ δωρεὰν τοὺς τόμους αὐτῆς εἰς τε τὴν Πανεπιστημιακὴν βιβλιοθήκην τῆς Τυβίγγης καὶ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν τῆς Πετρούπολεως.

Ἡ ἡμετέρα ἑταιρεία προσκληθεῖσα νὰ μετάσχη εἰς τὸ Γ' διεθνὲς συνέδριον τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας, τὸ συνελθὸν ἐν Ῥαβέννῃ κατὰ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου, εὐχαρίστως ἀπεδέξατο τὴν πρόσκλησιν καὶ ὥρισεν ὡς ἀντιπρόσωπον αὐτῆς τὸν ἐκ τῶν Συμβούλων κ. Βασίλειον Λαμπίκην ὅστις, ἔνεκεν ἀπροόπτου κωλύματος ἡμποδίσθη, πρὸς μεγάλην ἡμῶν λύπην, νὰ μετάσχη αὐτοῦ.

Ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν ἑξαιρετικὴν ἐδοκίμασεν εὐχαρίστησιν ἐπὶ τῇ ἐπαξίῳ ἐκλογῇ ὡς Ἀκαδημικοῦ τοῦ ἀντιπροέδρου αὐτῆς κυρίου Ἀριστοτέλους Κούζη, ἀνδρὸς μεγάλης προσεγγκόντος ὑπηρεσίας διὰ τῶν ἐμβριθῶν αὐτοῦ μελετῶν εἰς τε τὰς Βυζαντινὰς σπουδὰς καὶ τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην. Μετὰ χαρᾶς ἐπ' ἴσης μεγάλας ἐχαίρετισε τὸν ἑορτασμὸν τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως, περιοδικοῦ τὸ ὅποion ἐπὶ ἰσάριθμα συναπτὰ ἔτη ἐκδίδει ἢ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς λογία δεσποινίδος Εὐγενία Ζωγράφου, ἣτις καὶ ἀπὸ σκηνῆς ἐδίδαξε Βυζαντινῆς ὑποθέσεως ἔργα τῆς ὡς εἶναι ἡ Μοναχῇ.

Τέλος χαίροντες εἵδομεν ἐν μέσῳ ἡμῶν τὸν διακεκριμένον ἐπίτιμον ἡμῶν ἑταῖρον κύριον Henri Grégoire, ὅστις εὐηρεσθήθη καὶ εἰδικὴν διάλεξιν χάριν τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν νὰ κάμῃ.

Τὸ ἐκλαϊκευτικὸν μέρος τοῦ ἡμετέρου προγράμματος ἐφαρμόζοντες συνεχίσσαμεν καὶ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος τὰς τε ἐκδρομὰς εἰς μέρη ὅπου ὑπάρχουσι Βυζαντινὰ μνημεῖα ὥς καὶ τὰς διαλέξεις ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, τὸ προεδρεῖον τῆς ὁποίας καὶ πάλιν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ θερμῶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ὑποστήριξιν ἣν παρέχει εἰς τὸ ἔργον ἡμῶν.

Διαλέξεις κατὰ τὸ 1932 ἐγένοντο αἱ ἑξῆς:

- 1) ὁ κ. Φ. Κουκουλὲς ἀνεκοίνωσε νέον τοῦ Βυζαντινῆς ὑποθέσεως διήγημα ὑπὸ τὸν τίτλον «Σταυρακίου καὶ Ζωῆς πολλὰ τὰ ἔτη».
- 2) ὁ κ. Νικόστρ. Καλομενόπουλος ὠμίλησε περὶ σελίδων τινῶν ἐκ τῆς διπλωματίας τοῦ Βυζαντίου.
- 3) ἡ κυρία Αἰμιλία Σάρου περὶ τῶν ἐν Χίῳ κτιτορικῶν ναῶν καὶ τῆς Γενοατοχιακῆς κοινωνίας.
- 4) ὁ κ. Δ. Σισιλιᾶνος περὶ τῶν ἐν Κων/πόλει ὑπὸ Ἰουστινιανοῦ ἰδρυθέντων ναῶν.
- 5) ὁ κ. Νικηφόρος Μοσχόπουλος περὶ Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας.
- 6) ὁ κ. Henri Grégoire περὶ τῶν παρὰ Βυζαντινοῖς καλλιστείων.
- 7) ὁ κ. Σωτήριος Ἰγγλέσης περὶ τῆς ἀγιοταφικῆς ἀδελφότητος καὶ τῶν ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀγώνων αὐτῆς καὶ
- 8) ὁ κ. Μιχαὴλ Βολονάκης διὰ τὸ Βυζάντιον ἐν τῇ παγκοσμίᾳ ἱστορίᾳ.

Σφοδρὰ ἡμῶν ἐπιθυμία ὑπῆρξε νὰ ὀδηγήσωμεν τὰ μέλη τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν πρὸς μελέτην εἰς τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων, δι' ἣν καὶ προέβημεν εἰς προκαταρκτικὰ συνεννοήσεις· αἱ πολλαπλαῖ ὁμῶς οἰκονομικαὶ καὶ νομισματικαὶ δυσχέρειαι ἐματαίωσαν τὴν πρόθεσιν ἡμῶν, ἥτις εὐχόμεθα νὰ πραγματοποιηθῇ ἐν προσεχεί μέλλοντι. Ἀλλ' ἂν δὲν κατωρθώσωμεν νὰ μεταβῶμεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀπεζημιώθημεν ἐν τούτοις ἐπισκεφθέντες τὰς μονὰς τῶν Μετεώρων καὶ τὴν παρὰ τὰ Τρίκαλα Πόρτα Παναγίαν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ἐφόρου τῶν Βυζαντινῶν ἀρχαιοτήτων καὶ συμβούλου τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν κυρίου Ἀνδρέου Ευγγοπούλλου.

Οἱ μετασχόντες τῆς ἐκδρομῆς εὐχάριστον διατηροῦσιν ἀνάμνησιν ἐκ τῆς μελέτης τοῦ τόπου καὶ τῆς διδασκαλίας, πρὸς δὲ καὶ ἐκ τῶν ἐκπολιτιστικῶν ἔργων καὶ τῆς ὑπὲρ τῶν ἱερῶν κειμηλίων τῶν μονῶν καὶ ναῶν μερίμνης τοῦ Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν κυρίου Πολυκάρπου, ὃν καθήκον ἡμῶν κρίνομεν καὶ δημοσίᾳ νὰ εὐχαριστήσωμεν διὰ τὰς περιποιήσεις, αἷς ἐπεδαψίλευσεν εἰς τοὺς ἐκδρομεῖς ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Θεοσώστου αὐτοῦ ἐπαρχίας. Δευτέρᾳ ἐκδρομῇ τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν ἐγένετο εἰς Χαλκίδα, ἐρμηνεύοντες τοῦ Ἀκαδημεικοῦ καὶ Συμβούλου τῆς Ἑταιρείας κυρίου Ἀναστασίου

Ὁρλάνδου, τρίτη εἰς Θήβας μὲ ἐρμηνευτὰς τοὺς κυρίους Ἄνδρ. Ξυγγόπουλλον καὶ τὸν ὀφηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κύριον Ι. Συκουτρήν, τετάρτη εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Κυνηγοῦ τῶν Φιλοσόφων, περὶ ἧς ὠμίλησεν ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἑταιρείας κ. Φ. Κουκουλές, καὶ πέμπτη εἰς Μέγαρα, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Ἱεροθέου, ἔνθα σχετικῶς ὠμίλησε πρὸς τοὺς ἐκδρομεῖς ὁ καθηγητὴς κύριος Μελέτιος Βεναρδῆς.

Τὸ Δ. Συμβούλιον ἐν τῇ μερίμνῃ αὐτοῦ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν πόρων τῆς Ἑταιρείας κατώρθωσε, χάρις καὶ εἰς τὴν καλὴν θέλησιν τοῦ κληρονόμου τοῦ αἰοδίμου Γεωργίου Τιπάλδου, νὰ κανονίσῃ τὸ πρὸς αὐτήν, ἔνεκα τῆς ἀσθενείας του μεῖναν μετέωρον ποσὸν τῶν 62.688.90 δραχμῶν. Μᾶς κατεβλήθησαν λοιπὸν μέχρι σήμερον 45.000 δραχμῶν, ἐντὸς δ' ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος πρόκειται νὰ ἐξοφληθῇ καὶ τὸ ὑπόλοιπον.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑταιρείας μας ἐπλουτίσθη κατὰ τὸ 1932 δι' ἀριθμοῦ τινος τόμων, τὴν γενναιοτέραν προσφορὰν, κυρίως ἐκ τευχῶν τῆς *Revue des Études Grecques* καὶ τοῦ *Annaire pour l'Association*.. παρασχόντος τοῦ ἐπιτίμου ἡμῶν ἐταίρου καὶ ἄρχοντος Διδασκάλου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κυρίου Βασιλείου Α. Μυστακίδου, ὃν διὰ τοῦτο καὶ εὐχαριστοῦμεν.

Κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα τὰ μὲν τακτικὰ μέλη ηὐξήθησαν κατὰ τριάκοντα καὶ πέντε, κατὰ πέντε δὲ τὰ ἀντεπιστέλλοντα.

Τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑταιρείας, παρ' ὅλην τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν, περὶ ἧς ἄνωτέρω ὠμιλήσαμεν, ἐξελίχθησαν ἱκανοποιητικῶς, ὥς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ εὐθὺς κατωτέρω δημοσιευομένου πίνακος, τὰ ποσὰ τοῦ ὁποίου ἐξελέγξασα ἡ ἐκ τῶν ἐλεγκτῶν κυρίων Σπ. Βαρδάκι καὶ Γ. Στυλιανοπούλλου Ἐπιτροπὴ, εὗρεν ἐν τάξει καὶ ἀκριβεῖα ἐκφράσασα τὴν εὐαρέσκειαν αὐτῆς διὰ τὴν προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν, μεθ' ἧς ἐτηρήθησαν τὰ λογιστικὰ βιβλία. Κατὰ τὸν πίνακα λοιπὸν τοῦτον τὰ μὲν ἔσοδα κατὰ τὸ 1932 ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 126.028.50 τὰ δὲ ἔξοδα εἰς δραχμὰς 45 993.50.

Κατὰ τὴν λήξασαν χρῆσιν ἐνηργήσαμεν μερικὴν ἀπόσβεσιν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν διαφόρων ὄντων τσιγκογραφημάτων κλπ. διὰ τὸ ποσὸν Δραχμῶν 4.083.50 καθὼς καὶ διὰ μικρὰν διαφορὰν ἐκ Δρ. 525 προερχομένην ἐκ τῆς τρεχούσης τιμῆς τῶν χρεωγράφων τῆς Ἑταιρείας μας.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἐκ τοῦ καθαροῦ ὑπολοίπου τῆς μερίδος «Κέρδη καὶ Ζημίαι» ἐκ Δρ. 134.129.90 (συμπεριλαμβανομένου ποσοῦ Δρ. 58.703.40 ἐκ προηγουμένης χρήσεως 1931) μετεφέραμεν ποσὸν Δρ. 50.000 εἰς ἐπαύξησιν τοῦ Κεφαλαίου, τὸ δὲ ὑπόλοιπον Δρ. 84.129.90 ἀφέθη εἰς Νέον.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Φ. ΚΟΥΚΟΥΛΕΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΥΖΑΝ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1 ΙΑΝΟΥΑ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	ΔΡΑΧ.
Ταμείον.	
Μετρητά	21.224.—
Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος (Λ/σμός Καταθέσεων).	
Ἑπόλοιπον κατὰ τὴν 31/12/32	117.767.—
Προσωρινοὶ Λ/σμοί.	
Ἑπόλοιπον ἔκκρεμοῦς ποσοῦ Γεωργ. Ε. Τυπάλδου	17.688.90
Χρεώγραφα.	
15 Ὅμολογίαι Ἑθν. Δανείου 6 1/2 % 1922 . . . Δρχ. 900.—	
15 » » » 6 % 1926 . . . » 750.—	1.650.—
Ἐπετηρίδες.	
Ἀξία διαθεσίμων Σωμάτων Ἐπετηρίδων Ἑταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν Δρχ. 162.000.—	
Ποσὸν προπληρωθὲν ἔναντι ἐκτυπωτ. Θ' τόμου » 44.000.—	206.000.—
Σήματα Ἑταιρείας.	
Ἀξία διαθεσίμων Σημάτων (κονκάρδες) 115 πρὸς 20	2.300.—
Βιβλιοθήκη.	
Ἀξία διαφόρων Συγγραμμάτων	1.500.—
Υλικά Διάφορα.	
Τσιγκογραφήματα διάφορα, πλάκες κλπ. . . . Δρχ. 20.083.50	
Μεῖον μερικῆς ἀποσβέσεως » 4.083.50	16.000.—
	384.129.90

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ

ΕΞΟΔΑ (Δοῦναι)

Γενικά ἔξοδα Διαχειρίσεως.	
Μισθοὶ καὶ Ἀμοιβαὶ Δρχ. 31.650.—	
Ἐντυπα καὶ Γραφικὴ ὕλη » 4.869.50	
Δημοσιεύσεις εἰς ἐφημερίδας » 325.—	
Διάφορα μικροῦ ἔξοδα » 1.162.—	38.006.50
Προμήθειαι. Ποσὰ πληρωθέντα δι' εἰσπρακτρα συνδρομῶν κλπ. .	7.987.—
Ἀποσβέσεις: διὰ διαφορὰν ἀξίας χρεωγρ. ἐπὶ τρεχοῦσης τιμῆς των.	525.—
Μερικὴ ἀπόσβεσις ἀξίας Τσιγκογραφημάτων κλπ. . .	4.083.50
	50.602.—
Ποσὸν μεταφερόμενον εἰς Κεφάλαιον	50.000.—
Ἑπόλοιπον Κερδῶν ἀφιέμενον εἰς Νέον	84.129.90
	184.731.90

Σημ. Αἱ καθυστερούμεναι συνδρομαὶ προηγουμένων ἐτῶν 1931 καὶ 1932 δὲν συμπεριλαμβάνονται.

ΠΙΟΥ 1932 ΜΕΧΡΙ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1932

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	ΔΡΑΧ.
<i>Κεφάλαιον.</i>	
Τὸ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1931 σχηματισθὲν Κεφάλαιον	Δρχ. 250.000.—
Ποσὸν μεταφερόμενον ἐκ τῆς μερίδος «Κέρδη καὶ Ζημίαι» ἐκ τῆς χρήσεως ἔτους 1932	50.000.—
<i>Κέρδη καὶ Ζημίαι.</i>	
Ὑπόλοιπον ἀφιέμενον εἰς Νέον	84.129.90
	384.129.90

«ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ»

ΕΣΟΔΑ (Λαβεῖν)

Εισπράξεις ἐκ Συνδρομῶν	42.134.—
» » Δωρεῶν	30.500.—
» » Πωλῆσεως Ἑπετηρίδων	50.606.50
Τόκοι ἐκ καταθέσεων κλπ.	2.788.—
Ἑπόλοιπον ἐκ προηγουμένης χρήσεως 1931	58.703.40
<hr/>	
	184.731.90

Αθήναι τῇ 21 Ἰανουαρίου 1931.

Ὁ Ταμίας
ΒΑΣ. Π. ΔΑΜΠΙΚΗΣ

Ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ
Θ. Γ. ΓΑΛΑΝΗΣ